

Foto: Tanya-stock © Getty Images

Gud er nådig

»Nåde« er et super-vigtigt ord i Bibelen. Det kan ofte oversættes som: »Guds gratis gave til os«. Undertiden kaldes det ligefrem »Nåde-gave«

I Bibelen står der: »Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre.« (Romerbrevet kapitel 6, vers 23). At Gud »Er nådig mod os« betyder, at han elsker mennesker og ønsker, at alle skal leve sammen med ham nu og i evigheden. Han vil så gerne tilgive og hjælpe og glæde enhver.

Samtidig ønsker han naturligvis, at mennesker lader sig smitte af hans nåde og elsker og tilgiver andre. Sådan som der f.eks. står i bønnen *fadervor*: »og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere« (Bibelen, Matthæusevangeliet kapitel 6, vers 12).

Nåde er en grundholdning, som det dybest set kun er Gud, der kan have fuldt ud. Mennesker har ofte svært ved at være nådige mod sig selv og mod andre. Og vi har svært ved at tro, at Gud virkelig er nådig mod os. Kun Guds Ånd kan give os troen på Guds nåde og lade denne nåde lyse i vores sind.

Sprint Aagaard Korsholm

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK

70 300 150

Nye andagter hver dag

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

DOWNLOAD PÅ
Google Play

DOWNLOAD PÅ
App Store

jesusnet.dk

Læs mere om Gud på:

jesusnet.dk/gud

SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR
AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN
KL. 19.00 - 22.00

82 271 333

Indre Mission

Et ord med på vejen

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.

ISSN 0901-2362 - 125. årgang

Ekspedition: Tlf. 82 27 13 37, email: ar@imh.dk

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, email: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen,

tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord.

Layout: Ben Haman

ET ORD MED PÅ VEJEN

AUGUST 2025

Jeg mærkede Guds store kærlighed

Midt i mørke og magtesløshed trådte Gud ind i Lise Lotte Iversens liv på en måde, hun aldrig havde forestillet sig ▶

Foto: Anette Ingemansen

► Jeg følte mig så alene, så forkert og magtesløs, men Gud har vist mig, at han elsker mig, præcis som jeg er,« fortæller Lise Lotte, der er 46 år, alenemor til to teenagere og bor i Korning, tæt på Horsens.

»Jeg har et billede inde i mit hoved af, at hvis mit liv var fortsat, som det gik, så var det en mørk vej med store sten, jeg selv skulle kravle over. Men nu er vejen lys. Der er stadig sten, men Jesus går ved min side. Han holder mig i hånden. Han hjælper mig. Jeg føler, at jeg har fået den største gave nogensinde – ligesom livet, der vandt over døden. Det er en gave, jeg hverken skal betale tilbage eller skylder noget for.«

Jeg hørte en kærlig stemme

Det var i 2024, at Gud greb ind i Lise Lottes liv. Før det skete, var hendes liv fyldt af indre uro og en følelse af ikke at være god nok. Hun oplevede sig selv som et objekt, som kun havde værdi, hvis hun præsterede.

I de senere år har hun levet med stress og en tung følelse af at kæmpe alene.

»Det var, som om jeg råbte under vand i årevis, mens jeg prøvede at holde fast med det yderste af neglene og klare et familieliv,« siger hun.

»En nat hørte jeg en kærlig stemme sige nogle ord til mig. Jeg havde ikke hørt de ord før, så jeg tog min telefon og googled dem. Da fandt jeg ud af, at det var bibelcitater, der var kommet til mig,« fortæller hun.

Langsomt gik det op for hende, at det var Gud, der talte til hende.

»Jeg fik også et billede, hvor jeg så, at jeg lå ved Jesus' fødder, og jeg mærkede varmen fra solen. Han stod foran mig i sandet i sandaler, og jeg så det nederste af hans kjortel. Derefter fik jeg endnu et billede, hvor jeg gik igennem en kirkedør,« fortæller Lise Lotte, som de næste ti dage havde en vedvarende brændende fornemmelse i brystet. Hun havde også svært ved at sove.

Lise Lotte var efterhånden udmattet efter næsten ikke at have sovet. Hun ringede til en god veninde, som var kristen. Lise Lotte forsøgte grædende at forklare, hvad der var sket.

»Hun fortalte mig, at det var Guds kraft, jeg havde mærket.

Jeg sagde til hende, at jeg næsten ikke havde sovet, og hun opmuntrede mig til at bede Gud om hjælp til at sove. Jeg bad, og lige siden har jeg sovet roligt,« understreger hun.

»Jeg mærkede Guds store kærlighed, og det gav mig tryghed at prøve at snakke med ham, der nu virkede i mit liv.«

Gud kender mig

Lise Lotte havde længe kæmpet med følelsen af magtesløshed.

»Jeg havde jo selv forsøgt at komme ud af den følelse, men jeg kunne ikke. Det var først, da Gud greb ind, at det

ligesom lysnede for mig. Jeg følte mig elsket og værdsat og hel som menneske.«

Opfordret af veninden kontaktede Lise Lotte en præst.

»Det var dejligt at snakke med præsten, for han forstod mig, da jeg sagde, at jeg ikke var skør, selv om jeg både hørte en stemme og fik ord og billeder fra Bibelen. Jeg fortalte også, at jeg havde en vedvarende, brændende følelse i brystet. Præsten læste en tekst fra Bibelen om pinsen, og den beskrev præcis, hvordan jeg havde det,« forklarer hun.

»Det var Helligånden, der havde overbevist mig om sandheden om Gud og mig selv. Gud kender mig jo bedre, end jeg selv gør. Han vidste, hvad jeg havde brug for. Han gav mig den kærlighed, der kommer fra ham.«

Snart længtes hun efter kristne fællesskaber, og pludselig gav billedet med kirkedøren mening.

»Jeg mærkede en kæmpe forløsning, da jeg begyndte at komme i kirke, for nu forstod jeg, hvad præsten sagde. Siden har jeg bare været så sulten på at høre mere om Jesus, så jeg suger alt til mig,« siger hun.

»Jeg vil så gerne fortælle andre, hvad Jesus har gjort for mig, og at der er en kæmpe styrke i at samles om Jesus og bede sammen, og at vi ikke er alene.«

Bibelen, som Lise Lotte fik af sin veninde, betyder meget for hende.

»Jeg oplever, at jeg i Bibelen finder svar på de spørgsmål, jeg har til forskellige ting i livet,« siger Lise Lotte, der tilføjer, at hun har sit helt eget sted i Bibelen.

»Jeg har fået et tekststykke af Gud, der ligesom er mit. Det er kapitel 12 i Romerbrevet. Det er virkelig et kraftfuldt stykke.« Hun læser det ofte, for ordene rammer noget dybt i hende.

»Flere af versene handler om tilgivelse. Jeg vidste jo, da jeg begyndte at tro, at jeg var blevet tilgivet alle de ting, jeg havde skammet mig over i mit liv, men som jeg ikke havde magtet at gøre anderledes,« siger Lise Lotte.

foto: Anette Ingemansen

Anette Ingemansen
Redigeret af Morten Stubkjær Klausen